

بسم الله الرحمن الرحيم

ویروس بی گانه

(ترجمه)

خبر

سی ان ان در 13 مارس در مقاله‌ای با عنوان "چرا این قدر اهمیت دارد که ترامپ آزمایش تشخیص ویروس کرونا را انجام نداده است؟" از ترامپ چنین شکایت کرد: با وجودی که ترامپ در هفته گذشته با یک فرد آلوده مستقیم تماس گرفته بود؛ وقتی از وی پرسیده شد که آیا او مورد معاینه قرار می‌گیرد، پاسخ وی این بود: «بگذارید این گونه باشد. من نگران نیستم، باشه؟» و هم چنین گفت: «فکر نمی‌کنم مهم باشد، من آن را انجام خواهم داد. من هیچ اثری را حس نمی‌کنم. احساس می‌کنم خیلی خوب هستم.» روز جمعه دوباره از وی سؤال شد و پاسخ وی این بود: «ما اصلاً علائمی نداریم.» سی ان ان ابراز نگرانی کرده می‌گوید: رئیس جمهور آمریکا به دلیل موقعیت خویش به این امر اهمیتی نداده و جان آمریکایی‌ها را در معرض خطر قرار می‌دهد.

تبصره

ترامپ احمق می‌خواهد برای ما بیاموزاند که چگونه یک کشور مقتدر و پیشگام می‌تواند به نمایش چند مشت بسنده کرده و به این وضع ادامه دهد، در حالی که از داخل به آرامی به سمت فروپاشی روان است. بسیاری از رهبران سیاسی تهدید ویروس کرونا را دست کم ارزیابی کرده اند؛ اما هیچ کدام از این رهبران به مدت زمانی که ترامپ نتوانسته اهمیت این ویروس را برای کشورش درک کند، نسبت به این ویروس بی‌اهمیت نبوده اند. هنگامی که ترامپ "خطاب به مسلمانان" بیانیه‌ای را ایراد کرد، واقعیت امر این بیانیه آنقدر بد بود که بازار سهام به دلیل ابهامات و تضادهای موجود در سخنان وی در آشفتگی قرار گرفت. او حتی باور داشت که این ویروس یک توطئه است. هفته‌هاست که وی از مخالفان سیاسی داخلی خویش به دلیل "سلاح قرار دادن این ویروس" علیه وی، شکایت دارد. بیانیه وی اشاره بر این داشت که این ویروس از "چین" بوده و یک "ویروس بی‌گانه" می‌باشد. ترامپ گویا این گونه می‌خواست بر نفرت و ترس خود از بیگانه‌گان و بر عشق خود نسبت به همسایه‌گانش تأکید کند. علی‌رغم این که آمریکا پُر از ویروس بوده اکنون از کم‌بود وسایل تست کافی رنج می‌برد. او نمی‌توند ببیند که اوضاع چقدر وخیم است! ترامپ حالا پروازهای اروپا را به آمریکا ممنوع قرار داده است.

اگرچه آمریکا یک کشور ایدئولوژیک است که ادعا می‌شود ملت‌اش تحت حاکمیت قوانین و قانون اساسی قرارداد؛ این کشور ذریعه طبقة خاص برخی از مووسسات اداره می‌شود که پیرامون مفکوره "ضوابط و توازن" بنا یافته اند. به نظر می‌رسد که آمریکا با گذشت هر روز بیشتر به جمهوری موز شباهت پیدا می‌کند. حتی رهبران کشورهایی که بر یک مدار ضعیف و مطیع قراردارند، نسبت به مقام اعلای رهبری آمریکا، بیشتر شبیه یک مرد دولت‌مند هستند. دشوار است که در مکان‌های عمومی بر این ابله نهندند؛ بر کسی که اگر توسط دستیاران و مشاوران‌اش از نزدیک به اندازه کافی مراقبت نشود، ممکن است هر لحظه دکمه را فشار دهد تا کسانی را که مورد استهزاءشان قرار می‌گیرد، نابود کند.

آیا دیوانه‌ها درمانگاه‌ها را در دست دارند؟ هنوز نه؛ بلکه مردم آن‌ها را مدیریت می‌کنند و همه نمی‌توانند دیوانه باشند. آیا ممکن است همه آن‌ها برای منافع ترامپ رأی دهند، سپس اکثریت کنگره سنا؛ کسانی که مردم به آن‌ها رأی دادند، تصمیم گرفتند که ترامپ را پس از محاکمه در پرونده استهزاء‌آمیز برکناری وی از همه اتهامات برائت دهند. بنابر این، دیوانه‌ها بر امور مسلط نیستند؛ بلکه مردم اند که همواره بر یک سطح بالای مورد تهمت قرار دارند. اما در مورد مبارزه انتخاباتی چه؟ آیا می‌شود مردم را به رأی دادن به چیزی هوشمندانه ترغیب کرد؟ در این خصوص نیز باید گفت که رقیب اصلی ترامپ در دوره ابتدائی انتخابات دموکراتیک، کسی است که بیشتر شبیه ترامپ است و شاید فقط مردی مانند جو بایدن، که می‌تواند قسم خورده و مردم را مورد لعنت قرار دهد، در سطحی قرار دارد که بتواند ترامپ را جلو زند. رهبران بد می‌آیند و می‌روند؛ اما انتخابات و مووسسات مربوطه قادر به دستیابی به انتخاب برتر نیستند.

نودونه سال می‌گذرد که خلافت (مرد ناتوان و خوب از نگاه اروپائیان) از صفحه قانون اساسی ترکیه پاک شده است؛ اما مفکوره‌ای که بر آن این دولت شکل گرفته بود، هنوز در قلب و ذهن مسلمانان زنده است و جهان هنوز بدون آن از تاریکی رنج می‌برد.

نویسنده: دکتر عبد الله روبین

مترجم: علی مطمئن

16 مارچ 2020م